Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV

av den 20 oktober 1980

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens

(80/987/EEG)

(EGT L 283, 28.10.1980, s. 23)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets direktiv 87/164/EEG av den 2 mars 1987	L 66	11	11.3.1987

Ändrat genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS DIREKTIV

av den 20 oktober 1980

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens

(80/987/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Det är nödvändigt att skydd upprättas för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens, särskilt för att garantera betalning av deras utestående fordringar, samtidigt som hänsyn måste tas till behovet av en välbalanserad ekonomisk och social utveckling inom gemenskapen.

Det finns fortfarande skillnader mellan medlemsstaterna beträffande omfattningen av skyddet för arbetstagarna i detta avseende och ansträngningar bör göras för att minska dessa skillnader som kan ha direkt betydelse för den gemensamma marknadens funktion.

Tillnärmningen av lagstiftningen på detta område bör därför främjas samtidigt som det sker en fortlöpande förbättring i enlighet med artikel 117 i fördraget.

På grund av det geografiska läget och näringsverksamhetens struktur i området avviker arbetsmarknaden på Grönland fundamentalt från övriga områden inom gemenskapen.

När Grekland den 1 januari 1981 blir medlem av den Europeiska ekonomiska gemenskapen i enlighet med akten om anslutningsvillkoren för Grekland och anpassningen till fördragen, är det lämpligt att i bilagan till detta direktiv under rubriken *Grekland* uppta de kategorier av arbetstagare vars krav får uteslutas i enlighet med artikel 1.2 i detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVSNITT I

Räckvidd och definitioner

Artikel 1

1. Detta direktiv skall tillämpas på arbetstagares fordringar på grund av anställningsavtal eller anställningsförhållanden gentemot arbetsgivare som är att anse som insolventa enligt artikel 2.1.

2. Medlemsstaterna får undantagsvis utesluta fordringar från vissa kategorier av arbetstagare från tillämpningsområdet för detta direktiv på grund av den speciella arten av arbetstagarnas anställningsavtal eller anställningsförhållanden, eller på grund av att det finns andra former av garanti som ger arbetstagarna ett skydd motsvarande det som skall finnas enligt detta direktiv.

([1]) EGT nr C 135, 9.6.1978, s. 2.
([2]) EGT nr C 39, 12.2.1979, s. 26.
([3]) EGT nr C 105, 26.4.1979, s. 15.

▼B

De kategorier av arbetstagare som avses i föregående stycke är upptagna i bilagan.

3. Detta direktiv skall inte gälla för Grönland. Detta undantag skall omprövas, om arbetsmarknadsstrukturen i området utvecklas.

Artikel 2

1. Såvitt gäller detta direktiv skall en arbetsgivare anses vara insolvent

a) när en ansökan har inlämnats om att det i enlighet med respektive medlemsstats lagar och andra författningar skall inledas ett förfarande som innebär att arbetsgivarens tillgångar tas i anspråk för att kollektivt tillgodose borgenärernas fordringar och som gör det möjligt att ta hänsyn till fordringarna enligt artikel 1,

b) när den enligt dessa lagar och andra författningar behöriga myndigheten

— antingen har beslutat att inleda förfarandet,

— eller har fastställt att arbetsgivarens företag eller verksamhet definitivt har upphört och att befintliga tillgångar är otillräckliga för att förfarandet skall kunna inledas.

2. Detta direktiv berör inte medlemsstaternas nationella lagar beträffande definitionen av termerna ”arbetstagare”, ”arbetsgivare”, ”lön”, ”omedelbar rätt till”, och ”framtida rätt till”.

AVSNITT II

Bestämmelser om garantiinstitutioner

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall, om inte annat följer av artikel 4, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att garantiinstitutioner garanterar betalning av arbetstagarnas utestående fordringar som grundar sig på anställningsavtal eller anställningsförhållanden och som gäller lön för tiden före ett visst datum.

2. Efter medlemsstaternas val skall detta datum vara

— antingen den dag då arbetsgivarens insolvens inträdde,

— eller den dag då arbetstagaren fick besked om uppsägning på grund av arbetsgivarens insolvens,

— eller den dag då arbetsgivarens insolvens inträdde eller då anställningsavtalet eller anställningsförhållandet med den berörde arbetstagaren upphörde på grund av arbetsgivarens insolvens.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna får välja att begränsa garantiinstitutionernas ansvar enligt artikel 3.

2. Om medlemsstaterna utnyttjar valmöjligheten enligt punkt 1 skall de

— i det fall som avses i artikel 3.2, första strecksatsen, säkerställa att betalning sker av utestående fordringar som gäller lön för de sista tre månaderna av ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande som har pågått inom en tidsperiod av sex månader före den dag då arbetsgivarens insolvens inträdde,

— i det fall som avses i artikel 3.2, andra strecksatsen, säkerställa att betalning sker av utestående fordringar som gäller lön för de sista tre månaderna av ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande före den dag då arbetstagaren fick besked om uppsägning på grund av arbetsgivarens insolvens,

— i det fall som avses i artikel 3.2, tredje strecksatsen, säkerställa att betalning sker av utestående fordringar som gäller lön för de sista 18 månaderna av ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande före den dag då arbetsgivarens insolvens inträdde eller då anställningsavtalet eller anställningsförhållandet med arbetstagaren upphörde på grund av arbetsgivarens insolvens. I detta fall får medlemsstaterna begränsa betalningsansvaret till lön motsvarande

▼B

en tidsperiod om åtta veckor eller flera kortare perioder om sammanlagt åtta veckor.

3. För att undvika utbetalning av belopp som går utöver de sociala målen för detta direktiv får medlemsstaterna dock sätta en övre gräns för betalningsansvaret på grund av arbetstagarnas utestående fordringar.

Om medlemsstaterna utnyttjar den sistnämnda valmöjligheten skall de till kommissionen meddela vilka metoder de valt för att fastställa denna gräns.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall införa detaljerade bestämmelser för garantiinstitutionernas organisation, finansiering och verksamhet, i överensstämmelse med framför allt följande principer:

a) Institutionernas tillgångar skall vara fristående från arbetsgivarnas driftskapital och skall inte vara tillgängliga vid ett insolvensförfarande.

b) Arbetsgivarna skall bidra till institutionernas finansiering om den inte fullgörs helt av offentliga myndigheter.

c) Institutionernas ansvar skall bestå oberoende av om förpliktelserna att bidra till finansieringen har uppfyllts eller inte.

AVSNITT III

Bestämmelser om social trygghet

Artikel 6

Medlemsstaterna får föreskriva att artikel 3—5 inte skall gälla för bidrag enligt nationella författningsreglerade socialförsäkringssystem eller enligt kompletterande pensionssystem utanför de nationella författningsreglerade socialförsäkringssystemen för ett eller flera företag.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att underlåtenhet från arbetsgivarens sida, före inträdet av hans insolvens, att inbetala på honom ankommande obligatoriska bidrag till försäkringsinstitutionerna i enlighet med de nationella författningsreglerade socialförsäkringssystemen inte inverkar menligt på arbetstagarnas rätt till förmåner enligt dessa försäkringar, i den mån avdrag för arbetstagarens del av bidraget har gjorts vid utbetalning av arbetstagarnas löner.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall säkerställa att nödvändiga åtgärder vidtas för att skydda arbetstagarnas intressen och de personers intressen som vid inträdet av arbetsgivarens insolvens redan har lämnat arbetsgivarens företag eller verksamhet, vad gäller rättigheter som tillförsäkrar dem omedelbara eller framtida ålderspensionsförmåner inklusive efterlevandeförmåner enligt kompletterande pensionssystem utanför de nationella författningsreglerade socialförsäkringssystemen för ett eller flera företag.

AVSNITT IV

Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 9

Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas rätt att tillämpa eller utfärda lagar eller andra författningar som är gynnsammare för arbetstagarna.

▼B

Artikel 10

Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas möjligheter att

a) vidta åtgärder för att förhindra missbruk,

b) vägra att ta på sig eller begränsa det ansvar som avses i artikel 3, eller den garanterade förpliktelsen som avses i artikel 7, om det visar sig att uppfyllandet av förpliktelsen är orimligt på grund av förekomsten av särskilda förbindelser mellan arbetstagaren och arbetsgivaren och gemensamma intressen som resulterat i hemliga överenskommelser mellan dem.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 36 månader efter dagen för anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 12

Medlemsstaterna skall inom 18 månader från utgången av den period om 36 månader som fastställts i artikel 11.1 överlämna all relevant information till komissionen för att den skall kunna avge en rapport till rådet om tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 13

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

▼B

BILAGA

Kategorier av arbetstagare vars fordringar kan undantas från detta direktivs räckvidd i överensstämmelse med artikel 1.2

I. **Arbetstagare som har ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande av speciell art**

A. GREKLAND

Befälhavaren och besättningen på ett fiskefartyg i den mån de är avlönade genom andel i vinsten eller bruttointäkten av fartyget

▼M1

B. SPANIEN

Arbetstagare i hushållet som är anställda av en fysisk person.

▼B

►M1 C. ◄ IRLAND

1. Hemarbetare (d.v.s. personer som arbetar på ackord i hemmet) såvida de inte har ett skriftligt anställningsavtal.
2. Nära anhöriga till arbetsgivaren utan något skriftligt anställningsavtal vars arbete kan hänföras till en privatbostad eller ett lantbruk där arbetsgivaren och de nära anhöriga bor.
3. Personer som normalt arbetar mindre än 18 timmar i veckan för en eller flera arbetsgivare och som inte betalar sina grundläggande levnadskostnader med lönen från detta arbete.
4. Personer som är sysselsatta med fiske på säsongbasis, tillfälligt eller på deltid, och vars lön består i del av fångsten.
5. Arbetsgivarens maka/make.

►M1 D. ◄ NEDERLÄNDERNA

Arbetstagare i hushållet som är anställda av en fysisk person och som arbetar mindre än tre dagar i veckan för personen i fråga.

►M1 E. ◄ STORBRITANNIEN

1. Befälhavaren och besättningen på ett fiskefartyg vars lön består i andel i vinsten eller bruttointäkten av fartyget.
2. Arbetsgivarens maka/make.

▼A1

F. ÖSTERRIKE

1. Ledamöter i ett sådant ledningsorgan för en juridisk person som har till uppgift att rättsligt företräda denna.
2. Personer som är verksamma inom en sammanslutning och som har rätt att utöva ett bestämmande inflytande där, även om inflytandet grundar sig på delegation.

G. SVERIGE

En anställd, eller en anställds efterlevande, som ensam eller tillsammans med nära anförvanter ägde en väsentlig del av arbetsgivarens företag eller verksamhet och som hade ett betydande inflytande över verksamheten. Detta skall gälla även om arbetsgivaren är en juridisk person utan företag eller verksamhet.

▼B

II. **Arbetstagare som omfattas av andra garantiformer**

A. GREKLAND

Besättningen på sjögående fartyg.

B. IRLAND

1. Fast anställda och pensionsberättigade arbetstagare vid lokala eller andra offentliga myndigheter eller i offentligt transportväsende.

▼B

2. Pensionsberättigade lärare som är anställda vid statliga skolor, gymnasier, grundskolor och lärarhögskolor.

3. Fast anställda och pensionsberättigade arbetstagare vid något av de privata sjukhus som finansieras av finansministeriet.

C. ITALIEN

1. Arbetstagare som omfattas av lagstadgade förmåner som garanterar att deras löner kommer att utbetalas även om företaget skulle drabbas av ekonomisk kris.

2. Besättningen på sjögående fartyg.

D. STORBRITANNIEN

1. Registrerade hamnarbetare som inte är helt eller huvudsakligen sysselsatta med annat arbete än hamnarbete.

2. Besättningen på sjögående fartyg.